

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **N. K.**,
bytem
zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2019, č.j. 1524/2019-160-SPR/3,

takto :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2019, č.j. 1524/2019-160-SPR/3, **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalobci se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného o zamítnutí jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen “správní orgán I. stupně”) ze dne 19. 11. 2018, č.j. MHMP 1875889/2018/Kov, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen “zákon o silničním provozu”) a mu byla uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a zákaz řízení po dobu 12 měsíců, neboť dne 10. 8. 2018 řídil motorové vozidlo, aniž by byl držitelem řidičského oprávnění.
2. Žalobce namítl porušení práva na projednání věci v přítomnosti jeho zástupce, nevypořádání se s odvoláním, nepoučení o oprávněné úřední osobě, překročení rozsahu zákazu činnosti, nedostatečně zjištěný skutkový stav a nenaplnění materiální stránky přestupku z důvodu podání žádosti o vydání řidičského oprávnění.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s odkazem na obsah odůvodnění a relevantní právní úpravu a judikaturu.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.
5. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce dne 6. 1. 2019 doplnil blanketní odvolání ve lhůtě stanovené k doplnění správním orgánem I. stupně a dříve než byl spis předložen žalovanému (předkládací zpráva je ze dne 8. 1. 2019 a doplnění odvolání bylo správním orgánem I. stupně „staženo“ dne 7. 1. 2019). Žalovanému však doplnění odvolání zjevně předáno nebylo, jestliže v odůvodnění svého rozhodnutí uvádí, že odvolání nebylo doplněno. Žalovaný se tak kromě otázky jednání v nepřítomnosti žalobce nevypořádal s ostatními odvolacími námitkami : žalobce je držitelem řidičského oprávnění jiného státu; na místě se nenacházel, někdo využil jeho doklady. Dále žalovaný při posuzování důvodnosti jednání bez účasti žalobce nezohlednil předložené důkazy a argumenty stran konání ústního jednání v nepřítomnosti zástupce žalobce. Judikatura sice dovodila, že u osob s obstrukční strategií není nutné je vyzývat na odstranění vad odporu či odvolání, ale správní orgán I. stupně v dané věci tak učinil, proto je nutné akceptovat podání, která na základě výzvy správního orgánu žalobce následně učinil. Opomenutí obsahu odvolání je natolik závažnou vadou, že soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a), c) s. ř. s. zrušil pro vadu spočívající v nepřezkoumatelnosti rozhodnutí z důvodu absence vypořádání se s odvolacími námitkami žalobce a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (NSS č. j. 7 As 264/2017-50).
6. Další vadu řízení soud shledává v projednání věci bez osobní účasti zástupce žalobce. Podle § 74 odst. 1 věty druhé zákona o přestupcích lze v nepřítomnosti obviněného z přestupku věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Žalobce byl na jednání dne 15. 11. 2018 předvolán dne 29. 10. 2018, zástupce žalobce, P. K., dne 30. 10. 2018 požádal o odročení jednání z důvodu zahraniční cesty, ze které

se vrací 5 dní po jednání a zároveň předložil elektronické letenky. Správní orgán I. st. přesto rozhodl bez přítomnosti žalobce o jeho vině a trestu, neboť předložené kopie letenek a rezervací jsou dle něj nezávazné a lze je kdykoliv změnit. V odvolání žalobce namítl, že předložil již zaplacenou elektronickou letenku, kterou nelze změnit, resp. zrušit s vrácením ceny, dále předložil kopii stránky pasu označenou razítky států Kolumbie a Ekvádoru, které časově odpovídají letenkám. V této souvislosti je nutné uvést, že v odvolání zástupce žalobce tvrdil, že předložil také kopii části pasu s jeho fotografií, aby byla doložena shoda identity okopírovaných stránek jeho pasu, avšak tato část pasu se v jeho podání nenalézá. Žalovaný odvolací námitce nevyhověl, neboť žalobce *nepředložil spolehlivé doklady prokazující zahraniční dovolenou* jeho zástupce. Jakkoli je soudu známa kreativita zmocněnce žalobce, má za to, že kopií elektronické letenky a vstupními a výstupními razítky cílových zemí zmocněnec prokázal, že v dané době byl v zahraničí a tudíž byla dána kolize s termínem jednání a odročení jednání by nevedlo k prekluzi řízení. Jeho žádost o odročení jednání byla včasná a řádná, čímž správní orgány porušili právo žalobce se osobně vyjádřit k obvinění ze spáchání přestupku, čímž mu odeprěly výkon jeho práva na obhajobu a tím i právo na spravedlivý proces. Tato vada řízení vede také ke zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Soud však zrušil pouze rozhodnutí žalovaného, neboť danou vadu může odstranit žalovaný tím, že nařídí jednání a tím umožní žalobci právo se osobně vyjádřit k podkladům a nové předložit.

7. Žalobce namítá, že pokud by se dopustil přestupku řízení vozidla skupiny B bez řidičského oprávnění, mohl být trestán pouze zákazem činnosti spočívající v zákazu řízení vozidel skupiny B. Žalobci byl kromě jiného uložen zákaz činnosti podle § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu, dle kterého se zákaz činnosti se uloží na dobu od jednoho roku do dvou let. Podle § 47 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, lze zakázat jen takovou činnost, ke které je třeba veřejnoprávního oprávnění nebo kterou pachatel vykonává v pracovním nebo jiném obdobném poměru, došlo-li k přestupku při výkonu této činnosti nebo v přímé souvislosti s ní. Zákaz činnosti lze uložit jen tehdy, je-li to stanoveno zákonem, a nejvýše na dobu tam stanovenou. Není-li doba zákazu činnosti stanovena, lze zákaz činnosti uložit nejdéle na 3 roky. Do doby zákazu činnosti se započítává doba, po kterou pachatel na základě úředního opatření učiněného v souvislosti s projednávaným přestupkem již nesměl tuto činnost vykonávat. Zakázat nelze takovou činnost, jejíž výkon zákon ukládá. Z § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu nevyplývá bezpodmínečná vazba na rozsah přestupkového jednání řidiče ve smyslu zachování identity dotčené skupiny motorových vozidel, podmínku bezprostřednosti dle § 47 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. nelze vykládat ve smyslu výlučné závaznosti pachatelem porušené povinnosti (řízení vozidla určité skupiny bez řidičského oprávnění) a odsouzenému uložené povinnosti (zákaz řízení vozidla téže skupiny). Pokud žalobce namítá, že zákaz řízení všech vozidel mu byl uložen bez odůvodnění rozsahu takového trestu, pak pomíjí preventivní funkci zákazu činnosti, jenž mu byl uložen, a to v bezprostředním opodstatnění povahou jím spáchaného přestupku, který není nijak specifický pro provoz výhradně motorových vozidel skupiny B. Z hlediska uloženého zákazu činnosti proto není podstatné, do které skupiny či podskupiny spadalo žalobcem řízené vozidlo při spáchání přestupku podle § 125c odst. 1, písm. f), bodu 2 zákona o silničním provozu. Soud nepovažuje za vadu, pokud správní orgány uložení plošného zákazu řízení blíže neodůvodnily, jelikož s ohledem na povahu přestupku

neměly jinou možnost, než uložit sankci zákazu řízení všech motorových vozidel. Soud odkazuje na rozsudek NSS č. j. 1 As 252/2016 – 48, dle kterého *činnost, při které se přestupku dopustil, bylo řízení motorového vozidla. Zákon jednotlivé kategorie vozidel nerozlišuje a pro všechna motorová vozidla platí stejná pravidla silničního provozu. Není proto podstatné jakým vozidlem, které kategorie, se přestupce předmětného přestupku dopustil... Výklad předestřený stěžovatelem by totiž zcela popíral preventivní funkci zákazu činnosti. Správní orgán ostatně ani neměl jinou možnost, než uložit sankci zákazu řízení motorových vozidel bez ohledu na rozlišování jejich jednotlivých skupin.*

8. Žalobce byl ve správním řízení zastoupen P. K., tedy osobou realizující systematické vinklaření v řízeních o dopravních přestupcích, tudíž mu mělo být zřejmé, že namísto blanketního odporu a žádosti o odročení jednání, je příhodnější předložit prostou kopii zahraničního řidičského oprávnění a vysvětlit záměnu dvojníkem, který u policistů vytvořil dojem přítomnosti žalobce, namísto neúplného tvrzení o existenci řidičského oprávnění žalobce. Pokud takto žalobce neučinil, naplnil závěr žalovaného o obstrukční strategii jeho zmocněnce, tím i žalobce. K tomu soud poukazuje na tvrzení žaloby, dle kterého byl žalobce držitelem řidičského oprávnění pro motorová vozidla skupiny AM a A1, což popírá jeho tvrzení ve správním řízení, že měl zahraniční řidičské oprávnění (pro motorové vozidlo skupiny B, jinak by tvrzení žalobce nedávalo smysl, avšak žalobce své tvrzení ve správním řízení nijak nespecifikoval). Jakkoli je tvrzení správního orgánu I. stupně o tom, že žalobce nebyl držitelem platného řidičského oprávnění pro žádnou skupinu motorových vozidel v rozporu se skutečným stavem, danou vadu napravit žalovaný, který uvedl, že žalobce byl v době spáchání přestupku držitelem řidičského oprávnění pouze pro motorová vozidla skupiny AM a A1. Nejen že daná vada (závěr o absenci jakéhokoli řidičského oprávnění) byla odstraněna již během odvolacího správního řízení, ale zároveň neměla vliv na právní postavení žalobce, neboť jeho žalobní námitka o nepřípustnosti rozsahu zákazu činnosti není důvodná. Úvahy žalobce o lhůtách pro vydání řidičského oprávnění postrádají rozhodující tvrzení ohledně žalobce, tedy zda ke dni spáchání přestupku splnil podmínky pro vydání řidičského průkazu či nikoli, díky čemuž nelze posoudit žalobní námitku o absenci materiální stránky přestupku.
9. Tvrzené skutečnosti, pro které žalobce spatřuje podjatost vedoucího příslušného odboru žalovaného správního orgánu, sami o sobě nevedenou k závěru o podjatosti Mgr. Dvořáka. Soud má také za to, že postup právního zástupce žalobce je v rozporu s Etickým kodexem advokáta, konkrétně čl. 17 odst. 2, jestliže opakovaně uvádí zřejmé a advokátem ověřitelné nepravdivé údaje o místě spáchání přestupku (rozsudek MS v Praze č. j. 16 A 20/2021 -30) nebo v rámci námitky porušení zásady absorpce uvádí správní řízení, které se týká jiných osob než žalobců (rozsudek MS v Praze č. j. 4 A 99/2017 – 82). Taktéž soud nepochybuje o propojení zástupce žalobce a zmocněnce P. K., což prokazuje četnost společných věcí vedených správními soudy. Přesto nelze ani soud považovat za podjatý. Absence poučení o oprávněné úřední osobě žalovaného sice byla vadou, avšak neměla vliv na zákonnost rozhodnutí, neboť v žalobě uvedené námitky podjatosti nejsou důvodné.
10. Jsou-li pro to důvody hodné zvláštního zřetele, může soud výjimečně rozhodnout, že se účastníku náhrada nákladů nepřiznává (§ 60 odst. 7 s. ř. s.). Pasivita žalobce ve správním řízení omezená na blanketní podání v kombinaci s námitkami o záměně osob a neurčitým tvrzením o řidičském oprávnění ze zahraničí bez jejího prokázání je rysem

obstrukčního jednání typického pro zmocněnce žalobce. Dle veřejně dostupných informací byl zmocněnec žalobce dosud nepravomocně odsouzen za neoprávněné podnikání spočívající ve vinklaření při zastupování účastníků v řízeních o dopravních přestupcích. Jelikož rozhodnutí o vině zmocněnce není pravomocné, nelze v souladu s presumpcí nevinu považovat jednání zmocněnce za protiprávní. Z judikatury správních soudů je však zřejmá obstrukční strategie zmocněnce žalobce i dalších osob s ním spojených (NSS č. j. 1 As 145/2021-41, č.j. 9 As 265/2020-43, č.j. 6 As 2/2020-38, č. j. 8 As 146/2016 - 29, č. j. 9 As 429/2018 - 35). Procesní postupy zmocněnce žalobce Nejvyšší správní soud označil za zneužití práva (NSS č. j. 6 As 37/2017 – 31, č. j. 1 As 145/2021-41). Jak výše uvedeno, zastupování účastníků Mgr. Václavem Voříškem soud považuje za součást projektu „pojištění proti pokutám“, který soud považuje za negativní jev, jehož východiskem je destrukce nejen systému státní (i soudní) správy v oblasti dopravních přestupků jeho zahlcením, ale i destrukce právních zásad prostřednictvím obstrukčních technik a účelových výkladů. Přestože se správní orgány dopustily zásadního pochybení, nelze odhlédnout od obstrukční strategie zmocněnce žalobce v dané věci a jeho jednání ve shodě s právním zástupcem žalobce v rámci „pojištění proti pokutám“. Pokud soud daný podnikatelský záměr považuje za negativní jev, musí jej považovat za negativní v celém jeho rozsahu, tedy i v rozsahu náhrady nákladů soudního řízení, jestliže v posuzovaném správním řízení se objevily obstrukční prvky daného podnikatelského projektu. Ve výše uvedeném soud shledává důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 60 odst. 7 s. ř. s., proto jinak úspěšnému žalobci náhradu nákladů řízení nepřiznal. Žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V Praze dne 23. 8. 2022

Mgr. Kamil Tojner v. r.

soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.